

Sag C-539/03

Roche Nederland BV m.fl. mod Frederick Primus og Milton Goldenberg

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Hoge Raad der Nederlanden)

»Bruxelles-konventionen — artikel 6, nr. 1 — flere sagsøgte — kompetence for retten i den retskreds, hvor en af de sagsøgte har bopæl — sag om krænkelse af et europæisk patent — sagsøgte med hjemsted i forskellige kontraherende stater — patentkrænkelser begået i flere kontraherende stater«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat P. Léger fremsat den 8. december 2005 I - 6537
Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. juli 2006 I - 6569

Sammendrag af dom

*Konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — specielle kompetenceregler — flere sagsøgte
(Konventionen af 27.9.1968, art. 6, nr. 1)*

Artikel 6, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som senest ændret ved konventionen af 29. november 1996 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse i en tvist om krænkelse af et europæisk patent, hvorunder en række selskaber, som har hjemsted i forskellige kontraherende stater, er sagsøgt på grund af forhold, der påstås at være begået i en eller flere af disse stater, heller ikke i den situation, hvor disse selskaber, der tilhører samme koncern, hævdes at have udvist den samme eller en lignende adfærd i overensstemmelse med en fælles forretningspolitik, som angiveligt er udformet af et enkelt af disse selskaber. I betragtning af, at hverken de patentkrænkelser, som de forskellige sagsøgte angiveligt har begået, eller de nationale bestemmelser, i forhold til hvilke sådanne

krænkelser bedømmes, er de samme, er der ikke risiko for, at der vil blive truffet uforenelige retsafgørelser i sager om krænkelse af et europæisk patent, som er anlagt i forskellige kontraherende stater, eftersom eventuelle divergenser mellem de retsafgørelser, som vil blive truffet af de pågældende retsinstanser, ikke foreligger i forhold til samme faktiske og retlige situation.

Heraf følger, at den indbyrdes sammenhæng, der kræves for, at Bruxelles-konventionens artikel 6, nr. 1, kan finde anvendelse, ikke vil kunne fastslås mellem sådanne søgsmål.

(jf. præmis 20, 25, 27, 28, 31, 33, 35 og 41 samt domskonkl.)